

من همین دستگاه تمام خانواده‌کنندی را تقریباً از بین برد. هر کسی هم به نحوی از انحصار این جریانات مطلع بوده، سر به نیست شده است. تقریباً سی نفر!^۱

صحبت که به این جارسید، من برای سپهبد نصیری رئیس سازمان امنیت که عامل مهمی در کشته شدن بختیار بود، استدعای درجه کردم. شاهنشاه خنديدند و فرمودند: [یابت] کودتای پارسال ما که در عراق شکست خورد، من باید نصیری را اعدام کرده باشم! عرض کردم: خیانتی که نکرد، نقشه‌اش بر اثر بی تجربگی عواملش مواجه باشکست شد. هر دولت مقدری این جور شکست‌ها می‌خورد، همین الان صحبت از حمله به خلیج خوک‌ها در کوبا بود که شکست خورد. فرمودند: درست می‌گویی، به هر حال در موقع مناسب خاطرم بینداز که اقدام کنم. من نفهمیدم موقع مناسب چه وقت است، ولی عرض کردم: چشم! بعد شاهنشاه فرمودند: اگر اشتباه نکنم آن وقت هم انگلیس‌ها مارالو دادند. چون با این بعضی‌ها به احتمال نزدیک به یقین بی‌رابطه نیستند و از آنها استفاده می‌کنند.

بعد از ظهر در منزل کار کردم. بعد از ظهر سفیر آمریکا را خواسته بودم که اوامر شاهنشاه را ابلاغ کنم. در مورد لایحه اعتبار خرید اسلحه که در سنای آمریکا دفن شده و در عوض می‌خواهیم از [بانک صادرات و واردات] کمک بگیریم و این که کمک [این بانک] - سیصد میلیون دلار - در سه سال برای ما کافی نیست و این که بر فرض از [بانک صادرات و واردات] کمک بگیریم، آن وقت تکلیف سایر مخارج نظامی، مثل مخارج میسیون نظامی آمریکا در ایران - در حدود ده میلیون دلار - و بعضی تعمیرات نظامی و پروژه رadar [پیس روی] Peace Ruby وغیره چه خواهد شد. یک ساعت و نیم حرف زدیم. سفیر جواب داد که متأسفانه بیش از سیصد میلیون دلار حالا امیدی ندارد و مخارج دیگر نظامی حالا پادر هواست، حتی مخارج تربیت خلبانان [ایرانی] در آمریکا. به سفیر گفت: عراق حدود ۲۹۰-۲۳۰ هواپیمای حاضر به جنگ دارد و خلبانان آن هم در شوروی تربیت

۱- درباره نظر شاه نسبت به آمریکا و انگلستان، نگاه کنید به جلد یکم یادداشت‌های علم، فصل دوم مقدماتی، «سال‌های واپسین شاهنشاهی»، سیاست خارجی.